

Hvorfor er det bred støtte i befolkningen for at Norge skal ha et godt militært forsvar?

Bjørn Krohn, Medlem av Sjømilitære Samfund

Forsvarsministerens debattinnlegg i BT mandag 3. desember oppfordrer oss alle til å gi vårt syn på det mest grunnleggende spørsmålet etter at rapportene fra Forsvarspolitisk Utvalg og Forsvarsanalyse 2007 har blitt fremlagt. Det er sogar opprettet en nettside i Forsvarsdepartementet som tar i mot synspunkter fra alle som tar seg bryet med å uttrykke sin mening.

Hvorfor etterlyses en grunnleggende debatt?

Forsvarsanalysen synes i hovedsak å være tuftet på situasjoner som er krigslignende tilstander. Forsvarspolitisk Utvalg har i konklusjonen erklært seg enig med Forsvarsanalysen slik at dette utvalgets rapport blir mindre interessant å diskutere. Pussig fordi rapportens innledning beskriver Norges strategiske situasjon på en meget god og realistisk måte. Så realistisk og god at konklusjonen kommer som en overraskelse.

I mine 40 års tjeneste i Marinen har gjennomgangstonen vært at med en sterk marine, godt utstyrt og med mange fartøyer, var ingen nasjoner i tvil om at Norge var fast bestemt på å håndheve suverenitet og forsvare sine rettigheter i de store og rike havområdene som omgir landet. Marinens oppgave var å være synlig tilstede for å bidra til at farlige episoder ikke skulle utvikle seg til større konflikter.

Det er neppe mange nordmenn som frykter for at Russland skal gjennomføre et militært angrep mot hele eller deler av Norge. Imidlertid er Norges strategiske beliggenhet minst like viktig og verdifull i dag som i 1940. Det er kun geografisk betinget. Dersom Norge nå iverksetter avvikling av sin marine slik som Forsvarstudien går inn for, blir det et maktvakuum i norske havområder. Når det oppstår virkelige kriser et annet sted i verden, - hvor vår store nabo blir involvert, vil det gi grunnlag for å fylle et maritimt vakuum som skyldes vår manglende vilje til suverenitetshevdelse. Manglende norsk evne og vilje skaper usikkerhet hvorvidt andre nasjoner tar mål av seg til å fylle tomrommet. I 1940 angrep Tyskland Norge for å komme britene i forkjøpet. Vårt forsvar var forsømt med vidt åpne øyne, - spesielt i 1930 årene. I dag spanderer Norge 6-7 milliarder kroner mindre pr år til Forsvaret enn NATO anbefaler.

Vi er alle kjent med at grensedragningen i havområdene inn i Arktis er omstridt. De rike ressursene gjør interessen stor fra mange land. Flere viktige NATO land er uenig i norsk syn på rettigheter på sokkelen rundt Svalbard. Vi kan som nasjon ikke tillate oss å være likegyldige til denne situasjonen. Regjeringen bekjentgjør i sin Nordområdemelding som ble offentliggjort i Tromsø i desember 2006, at marinefartøyer skal patruljere havområdene i nord kontinuerlig. Forsvarssjefen er visst ikke oppmerksom på dette?

Forsvarsanalysen vil fjerne MTB-våpenet i sin helhet. Den hevder at kampfly kan erstatte den nye Skjoldklassen som er under innfasing. Pussig det også fordi våre kampfly har ikke sjømålsmissiler, og de har derfor ikke trent slike aktiviteter de siste 10 årene. Dessuten, - om de nå hadde slike missiler, er dette et våpen til bruk i krig og ikke til suverenitetshevdelse?

På denne bakgrunn oppfordres Storting og Regjering til å bevilge de 200 millioner kroner pr år som drift og vedlikehold av 6 Skjoldklasse fartøyer forutses å koste. Begrunnelsen som ble brukt da anskaffelsen ble endelig besluttet i 2003, er i dag ytterligere berettiget. Russisk

militær aktivitet langs vår kyst viser dette. Vår lange kyst og vår avhengighet av havet krever at vi har en viss minimumsmarine. Dessuten, med en ytterligere svekket marine vil personellflukten øke, - kortsiktig til glede for næringslivet.